

مطبوعاتي اعلامیه

د دوحې ۳مه ناسته یو استعماري مېکانېزم دی او په هغې کې گډون خطرناکې سیاسي پایلې لري

په دې وروستیو کې د ملگرو ملتونو استازي، غربي او قطري ډپلوماټان د دوحې ۳مې ناستې پر ناسته او اجنډا د سرپرست حکومت له استازو سره مشورې او خبرې اترې کوي. دغه استازي هڅه کوي چې د جلبوونکو وړاندیزونو او هڅوونکو مواردو په وړاندې کولو سره د حاکم نظام چارواکو ته قناعت ورکړي چې په دغه ناسته کې گډون وکړي.

د حزب التحرير - ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر د دوحې ۳مه ناسته یوه نړیواله استعماري ناسته بولي چې په هغې کې امریکا د یوه داسې نوي مېکانېزم د ایجاد په لټه کې ده چې په افغانستان کې لاسوهنو او د خپلو گټو خونديتوب ته لاره هواره کړي. په دغه ناسته کې هر ډول گډون خطرناکې سیاسي پایلې لري. د دوحې ۳مه ناسته کې د امریکا په مشرۍ نړیوال کفري نظم کې د حاکم نظام د ادغام لپاره لاره هواره کوي او د افغانستان د بحران د حل لپاره نوی سیاسي مېکانېزم وړاندې کېږي. په دغه ډول ناستو کې گډون، که شرطونه هم ولري، زیان اړوونکی دی او باید کلکه ډډه ترې وشي. په حقیقت کې غربي استعمارگر او د سیمې هیوادونه په وروستیو دوو لسیزو کې هیڅلکه د افغانستان د بحران د حل په لټ کې نه وو، بلکې دغه ډول ناستې د غربي قدرتونو او سیمه ییزو هیوادونو تر منځ په افغانستان کې د منافعو پر سر د مشورو او سیالیو ډگر دی.

مختلفو تاریخي تجربو هم ښودلې چې نړیوال کنفرانسونه او مېکانېزمونه په وروستیو څلوېښتو کلونو کې په افغانستان کې او په وروستیو څو پېړیو کې په نورو اسلامي خاورو د بحران له عواملو وو چې سیاسي بحرانونه یې پېچلي کړي او ډیر وخت یې پرې نیولې، خو هېڅکله یې یوه مطلوبه نسخه نه ده وړاندې کړې چې د اسلامي امت په خیر وي. دغه راز یې ناکامې او زیان اړوونکې سیاسي پایلې په نورو نړیوالو قضیو، لکه سوریه، عراق، سوډان او یمن کې هم ښکاره لیدلې شو.

د نړیوالو ناستو د ترسره کېدو اساسي منطق دا دی؛ کله چې لوی قدرتونه و نه شي کولی چې د جگړې له لارې خپلو موخو ته ورسېږي، نو سیاسي پروسې او نړیوال مېکانېزمونه فعالوي چې د هغو له لارې تر پام لاندې هیوادونو کې خپلې گټې خوندي کړي. دا بې څه نه ده چې له افغانستان څخه په شرمناکه توگه د امریکا تر وتلو وروسته په تېرو دوه نیمو کلونو کې د افغانستان په اړه تر ۱۰۰ زیاتې نړیوالې او سیمه ییزې دوه اړخیزې او څو اړخیزې ناستې شوي چې اساسي موخه یې حاکم نظام ته سیاسي سفارشونه او په افغانستان کې د لاسوهنې لپاره د نوي مېکانېزم د ایجاد هڅه ده.

په حقیقت کې د افغانستان د بحران د حل اساسي او بنسټیزه حللاره نوي نړیوال استعماري مېکانېزمونه نه دي؛ چې په موډرن ډول او نوي بڼه د بریتانوي استعمار امریکایي نسخه ده، بلکې اساسي حللاره د نبوت پر منهج خلافت دولت د تاسیس لپاره هڅې دي. هغه دولت چې په اسلامي خاورو کې د استعمار د نفوذ جرړې وباسي؛ امت ته وحدت وربښي او خپل ټول ظرفیت او وړتیا د ژوند د برنامې په توگه د اسلام د بشپړ او هر اړخیز پلي کولو لپاره سره یو کوي.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُؤًا مَّا عَنْتُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْيَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخْفَىٰ صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ) [آل عمران: ١١٨]

ژباړه: اې مؤمنانو! له خپلو ځانونو (مومنانو) پرته بل څوک د رازونو شریک مه نیسئ (ځکه دوی) ستاسې په اړه له هر ډول شر (او فساد) څخه کار اخلي، دا یې خوښېږي چې تاسې په رنځ او کړاو کې یاست، د دوی د دښمنۍ (نښې) یې له خولې (او خبرو) څرگندېږي او څه یې چې په سینو کې پټ ساتلي، تردې لوی دي، موږ تاسو ته (د دوی د دښمنۍ) نښې درښودلي، که چېرې تاسو تعقل او فکر وکړئ.

د حزب التحریر - ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر